

(ಅ)ಮಲ

■ ಆನಂದ್ ಗೋಪಾಲ್

ಕಲೆ: ಎನ್.ವಿ. ಹಾಗಾರ್

ಒಂದು ಪೋನೊ ಮಾಡದೆ ಹೀಗೆ ಧುತ್ತನೆ ಬಂದಿಳಿದ ಮಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಗಂಗಮ್ಮ ಸಂತೋಷ ಹಾಗೂ ಗಾಬರಿಗೊಂಡಳು. ಸಂಗಡ ತಂದಿದ್ದ ಭಾರೀ ಎರಡು ಬ್ಯಾಗುಗಳು ಅವಳ ದುಗುಡವನ್ನು ಮತ್ತೂ ಹಿಗ್ಗಿಸಿತು. ಅಮ್ಮನ ಒಳಗನ್ನು ಅರಿತವಳಂತೆ ಲಲಿತಾಳೆ ಮಾತು ಶುರು ಮಾಡಿದಳು.

‘ನನ್ನಿಂದ ಸಹಿಸೋಕೆ ಆಗ್ತಿಲ್ಲಾ ಅಮ್ಮಾ!’

ಗಂಗಮ್ಮನಿಗೆ ಈ ಮಾತಿನ ಅರ್ಥ ಹೊಳೆಯಿತು. ಆರೇಳು ತಿಂಗಳಿಂದ ಫೋನಿನ ಮೇಲೆ ಹಾಗೂ ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾಗ ಲಲಿತೆ, ತನ್ನ ಗಂಡನ ಮೇಲೆ ಆರೋಪಗಳ ಮಳೆ ಕರೆದಿದ್ದಳು.

‘ಇವೆಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲರ ಮನೆ ದೋಸೆಯ ಕತೆ ಮಗಳೇ’ ಎಂದು ಗಂಗಮ್ಮ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿದ್ದಳು.

ಮಗಳ ಆರೋಪಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಗುರುತರವಾದ್ದು ಗಂಗಮ್ಮನಿಗೆ ಯಾವುದೂ ಕಂಡಿರಲಿಲ್ಲ.

‘ಮನೆಗೆ ಅರ್ಧ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವುದು’,

‘ಊಟ ಹೊರಗಡೆ ಆಯ್ದು ಎನ್ನುವುದು’, ‘ಫೈಂಡ್ಸ್ ಪಾರ್ಟ್ ಇತ್ತು ಹಾಗಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಷ್ಟೇ ಎನ್ನುವುದು’, ‘ಸಿನಿಮಾಗೋ ಶಾಪಿಂಗಿಗೋ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತೇನೆ ಎಂದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಮರೆಯುವುದು ಇಲ್ಲ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಇವತ್ತೆ ತುಂಬಾ ಕೆಲಸ ಬಿದ್ದುಬಿಡುತ್ತೆ ಎನ್ನುವುದು’ – ಇಂತವೇ ಪಟ್ಟಿ.

ಗಂಗಮ್ಮ ಈ ಮನೆಯಿರುವ ಹೊಸೂರಿಗೆ ಗಂಡನ ಸಂಗಡ ಬರುವ ಮುನ್ನ ಸಂಪಗೆರೆಯಲ್ಲಿ ಹೂ ಕಟ್ಟಿ ಮಾರುತ್ತಿದ್ದಳು. ಗಂಡ ಚಿನ್ನಸ್ವಾಮಿ ಹೊಸೂರು ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಿಂದ ಕನಕಾಂಬರ, ಚೆಂಡು, ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೀಗೆ ಬೇಡಿಕೆಯಿರುವ ಹೂಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ತರುವುದು. ಗಂಗಮ್ಮ ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ಅದನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದು. ಗಂಡನೂ ಒಂದು ಕೈ ಹಾಕಿ ಸಹಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಅಲ್ಲದೆ ಹೊಸೂರಿನ ಹಲವಾರು ಮನೆಗಳಿಗೆ ವರ್ತನೆ ಮೇಲೆ ಹೂ ಕೊಡುವುದೂ ಇತ್ತು.

ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ಇತ್ತು. ಆ ಒಂದು ಘಟನೆ ಘಟಿಸದೆ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ

‘ಅಮ್ಮಾ!’ – ಮಗಳು ಕಿರುಚಿದಳು.

‘ಈ ಬ್ಯಾಗುಲರ್‌ಗಳಿಗೆ ಮನೆ ಕೊಡಬೇಡ ಅಂತ ಎಷ್ಟು ಸರ್ತಿ ಹೇಳಿಲ್ಲ ನಿನಗೆ!’

ತನ್ನ ಬ್ಯಾಗುಗಳನ್ನು ಕೋಣೆಗೆ ಒಯ್ಯುವಾಗ ಗೋಡೆ ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಸಿಗರೇಟು ಸುಟ್ಟ ವಾಸನೆ ಬಂದಿರಬೇಕು.

ಗಂಗಮ್ಮ ಸಮಜಾಯಿಷಿಗೆ ನಿಂತಳು:

‘ಸಂಸಾರವೊಂದಿಗರಾದರೆ ನೀರು ತುಂಬಾ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತೆ ಕಣೆ!’

ಲಲಿತ ಬುಸುಗುಡುತ್ತಲೆ ಬಚ್ಚಲಮನೆಗೆ ಹೋದಳು.

ಕಾಫಿಗೆ ಜೋನಿಬೆಲ್ಲ ಹಾಕಿದ್ದರಿಂದ ರುಚಿ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ಸಮಾಧಾನಗೊಂಡವಳಂತೆ ಲಲಿತ ಸುಧಾರಿಸಿದ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಳು.

‘ಅಮ್ಮಾ, ಇಲ್ಲಿತನಕ ಹೇಗೋ ಸಹಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದೆ. ಆದರೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಆಗೋಲ್ಲ!’

ಗಂಗಮ್ಮ, ‘ಬಿಡಿಸಿ ಹೇಳಬಾರದಾ!’

ಅರ್ಧ ನಿಮಿಷ ಪದಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಲಲಿತ: ‘ಶ್ರೀಧರನಿಗೆ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳ ಜೊತೆ ಅಫೇರ್ ಇದೆ.’